

[Christophersen.]

Kampmann noget usikker over for, hvad det egentlig er vi står over for.

Så var hr. Glistrup af den opfattelse, at det var helt forkert, at vi påstod, at det var fattige kommuner, der kom til at bære udgifterne, det var blot et refusionsproblem. Jeg må sige, at her blev jeg igen grebet af en voldsom forundring, for i det ændringsforslag, fremskridtspartiet kom med til finanslovsforslaget, forudsætt man jo, at statens refusion til kommunerne skal sættes ned med ca. 7 mia kr. i 1975-76. Nu ryster hr. Svend Andersen (Rosk.a.) på hovedet; det undrer mig meget, for hr. Svend Andersen (Rosk.a.) er jo medlem af finansudvalget. I de ændringsforslag, der er fremsat til finanslovsforslaget, forudsætter man, at refusionen til kommunerne nedsættes med 7 mia kr. i løbet af de næste 9 måneder.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er beklageligt, at diskussionen i folketinget efterhånden er faldet til det niveau, som det er, sådan at en ordfører, nemlig hr. Glistrup, kan stå her og tro, at han kan klare en sag ved at sige, at de øvrige ordførere ikke har læst lovsforslaget igennem. Jo, jeg kan garantere hr. Glistrup for, at vi har læst forslaget igennem. Det er jo til at fatte for enhver. Forhøjelse af bundfradraget fra 9.000 kr. til 19.000 kr., og de 17.000 kr., som en enlig folkepensionist i øjeblikket har, skal kun forhøjes med 2.000 kr. til 19.000 kr. Det er udmærket til at fatte.

Jeg har også læst bemærkningerne til lovsforslaget igennem.

„Overenskomstsituationen“ — hvis jeg må få lov at citere lidt — „kan ikke løses på rimelig måde, uden at de lavtlønnede får reallønsfremgang.“

Se, det kunne endda gå, for lovsforslaget er jo fremsat den 20. februar, før vi vedtog, hvordan vi skulle ordne overenskomtsituationen. Hvad værre er — og her synes jeg, at hr. Glistrup skulle tale med sin egen ordfører — foregik ordiørertalen for fremskridtspartiet, som om fremskridtspartiets ordfører ikke vidste, at vi har løst overenskomstsituationen. Han talte nemlig stadig om, at vi skulle ordne det på den måde.

Hvis der er nogen, der skal bebrejdes, at han ikke følger med, så må det være fremskridtspartiets egen ordfører. I den forbind-

delse vil jeg mene, at det da også må være fremmende for diskussionen her, om hr. Glistrup vænnede sig til at lytte efter, når hans eget partis ordfører taler, for så ville han vide, at min indvending var højst relevant. Det var nemlig fremskridtspartiets ordfører, der sagde, at man får en skattelettelse i gennemsnit på 400 kr. om måneden, og derefter gik over til at tale om enlige folkepensionister, som om disse også fik 400 kr. om måneden. Sandheden er jo, at en enlig folkepensionist, der ikke har andet end folkepensionen og pensionstillægget, får en skattelettelse på 75 kr. om året.

Dette forslag er udarbejdet øjensynlig med det formål at stikke folk blå i øjnene, det kan vist ikke være andet, og jeg vil have lov til at gentage, at det vil ikke medføre et provenutab på 8 mia kr. Jeg henholder mig ikke til noget brev af hverken 1., 2. eller 3. februar, jeg henholder mig til oplysninger, indhentet i skattedepartementet den 12. marts; jeg ville være ganske sikker på, at man havde de nyeste oplysninger. Dette koster 12 mia kr. Resultatet af at gennemføre det uden i øvrigt at foretage indgreb i skattesystemet er et hårdt og brutalt samfund, hvor egoismen skal sættes i højsædet, hvor det, et menneske højst kan nå, er at skaffe sig et frikort, så han ikke skal betale skat af millioner af kroner. Det er resultatet af dette lovsforslag.

Ordføreren for forslagstillerne (Glistrup) (FP):

Med hr. Bernhard Baunsgaard kan jeg være enig i én eneste ting, nemlig at det vil være særdeles rart, hvis forhandlingerne i folketinget foregik på en lidt mere fornuftig måde end med den demagogiske tale, som hr. Bernhard Baunsgaard lige har holdt, som er aldeles fri for enhver tilknytning til det, som denne sag drejer sig om.

Jeg skal derefter vende mig til de trods alt mere saglige indlæg, der kom fra de to store partier herinde. Hr. Christophersen spørger, om fremskridtspartiets forslag skal opfattes i sammenhæng. Det skal de i allerhøjeste grad. Det, vi står og forhandler her, er lovsforslaget om en skattefri bundgrænse på 19.000 kr. i 1975, og det vil vi under alle omstændigheder gerne have igennem, hvad enten man så følger os i vore videregående tanker om en skattefri bundgrænse på